

פרוטוקול מס' 243
מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום רביעי, ב' בסיון התשנ"ח (27 במאי 1998), שעה 10:30

נכתו: חברי הוועדה:

סאלח טריף - היו"ר

מוזמנים:

- דב גזית - מנהל מח' תפקידים מיוחדים ושירותי חירום -
משרד הפנים
יעקב עמית - רישוי נשק - משרד הפנים
עו"ד חנה זיכל - לשכה משפטית - משרד הפנים
סנ"צ עידו גוטמן - מדור סיור ונשק - משרד לביטחון פנים
רותי גרוסמן - מחלקת חקירות - משרד לביטחון פנים
פקד מיכל מלכה - אמ"ן, מח' חקירות-משרד לביטחון פנים

קואס סעיד
סובח מופיד
אמין קבלאן
ולידי יוסף

מנהלת הוועדה:

יפה שפירא

קצרנית:

מזל כהן

סדר-היום: מתן רשיונות נשק לחיילים משוחררים דרוזיים.

מתן רשיונות נשק לחיילים משוחררים דרוזיים

היו"ר סאלח טריף:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה.

אנחנו דנים בנושא מתן רשיונות נשק לחיילים משוחררים דרוזיים לצורך עבודות שמירה בחברות שמירה. הובא לידיעתי דבר ועל כן הזעקנו אתכם כדי לדון בזה. ב-1 בינואר 1998 הוגשו 314 בקשות לנשק עבור עובדים של חברת שמירה מסויימת. מתוכן 91 דרוזים. כולם עונים על הקריטריונים: גיל, שירות בצבא, ותק, חתום על הצהרה, בעיות בריאות וכן הלאה. 55 קיבלו אישורים, מתוכם אף לא דרוזי אחד. 9 דרוזים שעד 31 במרץ היו מאושרי נשק הושעו ללא כל עילה. ב-1 באפריל יש רשיונות חדשים לנשיאת נשק, ומידיעות שיש לי יש אנשים שכבר מופיעים במחשב כאילו הורשעו בעבירות כלשהן ואין שום עילה או סיבה לכך.

מר דב גזית, חקרתי ובדקתי ואני רשאי לומר שבדקתי גם עם השב"כ אם היה איזשהו קשר. השב"כ אומר: דין דרוזים כיהודים, אין הבדל. מי ששירת בצה"ל, אין שום בעיות. אני תמה ולא מבין איזה הסדרים יש לכם. אני חקרתי את העניין אצל חברות השמירה ואדם אחד, שאני לא רוצה להזכיר את שמו, אני מכיר אותו כקצין צה"ל מעולה לשעבר, דיבר עם מר עמית ונאמר לו שיש הוראה מגבוה בעניין הזה. אני רוצה לדעת, מר גזית, מה קרה כאן.

דב גזית:

אומר בפתח דבריי חד משמעית, אין הבדל בנושא חוק כלי ירייה בין יהודי, דרוזי, מוסלמי, בדואי או כל עדה אחרת אם הוא עומד בקריטריונים. כל מי שחושב שיש הבדל, אני אומר פה לפי מיטב יושרי המקצועי והאישי: אין הבדל. מזה אני מתחיל.

היו"ר סאלח טריף:

אני לא מסכים אתך. יש הבדל בדרכי הבדיקה בין מי ששירת בצה"ל לבין מי שלא שירת בצה"ל. תקן אותי אם אני טועה.

דב גזית:

אני חושב שאתה טועה במידה מסויימת. אני אומר את הדברים במלוא ההגינות ויושרי המקצועי. אפשר לכפור בזה ואם יוכיחו לי שאני טועה אני גם אודה בטעות. אני אומר שאין הבדל. יש הבדל בתבחינים. בזמנו היה תבחין של יוצאי צבא שניסינו להסביר אותו בדיון בוועדה בנוכחותך ובנוכחות חבר-הכנסת פורז. בינתיים נעצרנו בנושא נשק לקציני צה"ל, אבל זה היה יוצא דופן היחיד.

לעצם העניין. יש לנו במשרד שתי דרגות רישוי. יש נשק פרטי ויש נשק של חברות שמירה. לגבי הנשק הפרטי יש תבחינים, התבחינים מפורסמים לידיעת הציבור וכל מי שמגיש בקשה ועונה על התבחינים מקבל נשק. מי שחושב שנגרם לו אי-צדק בעניין מגיש ערר. ועדת ערר, בנוכחות יועץ משפטי, דנה בערר, או שהיא מקבלת אותו או שהיא לא מקבלת, אבל הדברים ברורים.

חיילים משוחררים שקיבלו נשק בצה"ל מהסיבה שאחד התבחינים זה מתן נשק בצה"ל מדרגת סגן משנה ומעלה כל זמן שהוא משרת בצבא, אלה שקיבלו נשק ב-1996, כשהם משתחררים מהצבא ופגה העילה שבגללה הם קיבלו את הנשק, נאלצים להחזיר את הנשק. עם כל רצוני הטוב, ואני רוצה שהנשק ישאר אצלם, זאת הסיבה.

היו"ר סאלח טריף:

על איזה נשק אתה מדבר?

דב גזית:

נשק אישי, פרטי. אני לא מדבר על החברות, מיד אגע בחברות.

היו"ר סאלח טריף:

לא בזה ענייננו.

דב גזית:

אני יודע, אבל נאמר לנו שהדיון הוא בנושא נשק לחיילים משוחררים דרוזיים, לכן חשבתי שאני מגיב על העניין הזה. אין שוני בין חיילים דרוזיים לחיילים אחרים אם נשאר ברשות החייל נשק, ואני מבין שברשות החבר הזה ישנו נשק. אם הוא קיבל לפני ינואר 1998 נשק פרטי, הנשק ישאר אצלו. זו נקודה אחת. גם על זה יש ויכוח, אבל לא זה הנושא.

הנושא השני זה חברות השמירה. התהליך לגבי חברות השמירה הוא פשוט. אנחנו מקבלים רשימות מחברות השמירה, מגישים את הרשימות לבדיקת משרד הבריאות והמשטרה וכל מי שמשרד הבריאות והמשטרה מאשרים לנו יעבוד בחברת שמירה.

היו"ר סאלח טריף:

לגבי אותם מקרים שבהם לא אושרו דרוזים, היה לכם חלק בזה? היתה הוראה על שינוי קריטריון של משרד הפנים?

דב גזית:

חד וחלק לא.

היו"ר סאלח טריף:

איך אתה יכול להסביר שאף דרוזי אחד לא אושר?

דב גזית:

אינני יכול להסביר את זה, אבל אם יתברר שעמית יעקב אמר שיש לו הוראה מגבוה שלא לתת נשק לדרוזים, אני אומר פה חד משמעית: הנושא הזה ימשיך להתברר. אני רוצה לבדוק ממי הוא קיבל את ההוראה.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה לשאול עכשיו את המשטרה. האם יש סיבה שדרוזים באופן מיוחד לא אושרו? האם המשטרה פסלה לפי קריטריון זה את אותם חיילים משוחררים דרוזיים או עיכבה את הליך אישורם לעומת יהודים?

סנ"צ עידון גוטמן:

לא. מ-1 בינואר 1998 לא צריך להיות שום עיכוב באישור של דרוזים או כל אדם אחר. מיום הפעלת המערכת החדשה של רישוי נשק, לא צריך להיות שום עיכוב באישור.

היו"ר סאלח טריף:

יהודים לא עוכבו, דרוזים עוכבו. אלה הנתונים.

סנ"צ עידו גוטמן:

חבל שלא הזמנת לפה נציג של השב"כ. לדעתי הם המחותנים הראשיים בעניין.

היו"ר סאלח טריף:

תסלח לי, אני צריך להגן על השב"כ, כמו שהגנתי עליו בפעמים קודמות כאן. אני מודיע לך שנציג בכיר מאוד של השב"כ הודיע לי, ואני מאמין לכל מלה שהוא אמר, שאין להם שום התייחסות והם לא מעורבים בהליך האישור לגבי משוחררי צה"ל, לגבי מי ששירת בצה"ל וכמובן דרוזים.

סנ"צ עידו גוטמן:

זה נכון ולא נכון. אני אסביר זאת. קודם כל זה נכון שדרוזי ששירת בצה"ל עובר חלק. אבל בגלל הטכניקה בתוך מערכת המיכון ובגלל שלנו את קובץ החיילים המשוחררים, לשב"כ יש את הקובץ הזה, כל הדרוזים עוברים בעצם לבדיקה של השב"כ. חיילים משוחררים מאושרים אוטומטית בבדיקה הזאת.

היו"ר סאלח טריף:

האם חיילים משוחררים יהודים מיו"ש עוברים דרך השב"כ?

סנ"צ עידו גוטמן:

לא. אני אומר שוב, יהודים לא עוברים בכלל דרך השב"כ למעט עם יש סימון מיוחד. לכן אני חושב שאם קרה איזשהו עיכוב, יכול להיות שזה קרה אצלם.

היו"ר סאלח טריף:

מי קבע שחייל דרוזי צריך לקבל וי על ידי השב"כ?

סנ"צ עידו גוטמן:

לדעתי זה אצלם ובגלל זה אמרתי שאת המחותנים הראשיים לא הזמנתם.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבקש כבר עכשיו לזמן את ראש השב"כ לדיון סגור של ועדת משנה לענייני משטרה של ועדת הפנים ונדון בעניין הזה.

אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה, האם העיכוב הזה נוצר כתוצאה מכך שהשב"כ נתן הוראה או לא נתן תשובה לגבי אותם חיילים דרוזים?

סנ"צ עידו גוטמן:

אני לא יכול לענות לך ספציפית לגבי כל בן-אדם. הנציג של השב"כ יכול היה להסביר יותר טוב את התהליך אצלם. לדעתי הם עושים בדיקה מי שירת ומי לא שירת. מי ששירת עובר אוטומטית, ומי שלא שירת עובר בדיקה. לכן נדמה לי שהתקלה היא בקטע הזה ולכן חבל שהם לא יושבים פה.

היו"ר סאלח טריף:

הם יישבו. אני אגיד לך למה הם לא זומנו היום, כי ברגע שאנחנו מזמנים גורם ביטחוני כמו השב"כ, הישיבה סגורה ואז לא יהיו אורחים כאן, אפילו גורמי המימסד, הממשלה. לכן את זאת נעשה בדרך הראויה. אני ביררתי את העניין בטלפון, אבל אנחנו נקיים את הישיבה הזאת.

סנ"צ עידו גוטמן:

אני לא רוצה לדבר בשמם.

היו"ר סאלח טריף:

אני מבין מדבריך שלא צריכה להיות שום בעיה לשום חייל דרוזי משוחרר מבחינת משטרת ישראל, כמובן אם אין לו שום אירוע פלילי.

סנ"צ עידו גוטמן:

לא צריכה להיות שום בעיה.

היו"ר סאלח טריף:

נמצאים פה שני דרוזים: קואט וסובח. מר קואט שירתת בצה"ל?

קואט סעיד:

שירתתי בצה"ל שנתיים ושמונה חודשים בשריון, אחר-כך שנתיים ושמונה חודשים במשמר הגבול.

עד חודש מרץ היה לי אקדח פרטי והוא אושר מתוקף הארכה. במקביל הפסקתי לקבל רשיון של החברה. אם מאשרים לי החזקת נשק פרטי, מדוע אני פסול מהחזקת נשק של החברה?

סנ"צ עידו גוטמן:

אני יכול להסביר לא לגבי המקרה שלך אלא לגבי רשיונות נשק בכלל. יותר מסובך לבטל רשיון. לכך אנחנו צריכים משהו משפטי יותר מוצק. אני לא מכיר אותך אז אני לא יכול לדבר עליך. אבל נניח שלמישהו נפתח תיק על אלימות, אני לא יכול בגלל פתיחת התיק לבטל לו את הרשיון. אבל אם הוא מבקש באותו זמן להיות שומר בחברת שמירה, אני יכול לא לאשר לו את הרשיון הזה. בגלל זה נוצרת לפעמים סתירה, בן אדם מקבל רשיון לנשק פרטי ואנחנו לא מאשרים לו רשיון לנשק של החברה.

היו"ר סאלח טריף:

זה אבסורד.

סנ"צ עידו גוטמן:

זה נראה אבסורד אבל זו תוצאה משפטית, אין מה לעשות.

חנה זיכל:

יש הבדל בין ביטול רשיון לבין אי-מתן רשיון חדש מבחינת זכויות.

היו"ר סאלח טריף:

זה לא עניין של ביטול. ראיתי שבתחנת משטרה במרחב מסויים הזמינו אדם להפקיד את נשקו כשהיתה נגדו תלונה על אלימות במשפחה. יש טיפול.

סנ"צ עידו גוטמן:

סתם נתתי דוגמה על אלימות, אבל יש עוד עבירות בהן יכול להיות מצב שלא לוקחים את הנשק אבל רשיון חדש הוא לא יכול לקבל. אולי לי, לך, לאנשים שהם לא משפטנים זה נראה לפעמים אבסורד, אבל זה המצב המשפטי שנוצר, שיש לו רשיון לנשק אבל אי-אפשר לאשר לו רשיון חדש.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נזעקנו כאן בגלל התופעה שנוצרה, ממאות בקשות שאושרו ליהודים, לא אושרו בקשות לעשרות דרוזים. זאת אומרת, יש כאן עיכוב בלתי מובן. האנשים האלה למעשה לא יכולים לעבוד היום. יש פה עניין שאינכם מבינים כמה הוא חמור. אני צריך לחשוב שאני שונה מדב גזית שמאשרים לו לפניי? שנינו היינו קצינים בצה"ל.

דב גזית:

אני מוכן באחת הפגישות הבאות של הוועדה להציג לך כמה בני מיעוטים, דרוזים בעיקר, אבל לא רק דרוזים, מחזיקים נשק ברשיון מטעם משרד הפנים. אתה תופתע מהמספר.

היו"ר סאלח טריף:

מעולם לא טענתי, גם כשהייתי סגן שר, שאתה מפלה לרעה. מעולם לא טענתי טענה על בקשות שנדחו, קיבלתי את זה. אבל כאן נוצרה תופעה חמורה ורגישה.

לגבי הקובץ שקיים בשב"כ, אנחנו נבדוק בוועדות המיוחדות, שאני שותף באחת מהן, מדוע זה מופיע שם. כי אם זה מופיע שם, אנחנו הדרוזים צריכים לבדוק את עצמנו כל יום בבוקר האם אנחנו נאמנים למדינה או לא נאמנים למדינה. אם אני מדבר היום במליאה על נושא הבנייה של עטרת כוהנים, אני צריך לחשוב אם למחרת בבוקר יהיה לי בשב"כ תיק. זה חמור.

סנ"צ עידו גוטמן:

אני חושב שהבעיה היא טכנית.

היו"ר סאלח טריף:

הבעיה היא לא טכנית, הבעיה היא מהותית.

חנה זיכל:

מדובר על אנשים שקיבלו סירוב או שלא קיבלו תשובה? יש הבדל.

היו"ר סאלח טריף:

אני מודיע לך שאף אחד לא יקבל סירוב כי אף אחד לא יעיז לא לתת להם אם אין להם סיבה. אני מבטיח לך שתוך שבוע תהיינה תשובות ל-55 אלה.

חנה זיכל:

כשמישהו מעוכב, בדרך כלל סביר שזה יהיה מסיבות טכניות.

דב גזית:

אני לא מדבר על סיבות טכניות.

היו"ר סאלח טריף:

אני מדבר על מדיניות. אני לא מוכן שאף חייל משוחרר דרוזי יעבור הליך שלא עובר אותו כל חייל משוחרר יהודי אלא אם שמו לנו תווית מיוחדת אדומה ונקבע בחוק שאנחנו על תקן חשודים ומוכרח גורם נוסף לאשר אותם. אם יקבע הרוב במדינה הזאת שזו הדרך, תאמיני לי אני אקבל אותה ואז נבחן את דרכנו. הכל פתוח.

סנ"צ עידו גוטמן:

אני רוצה לשאול את חנה שאלה. למשטרה מותר להחזיק את קובץ חיילים משוחררים? נדמה לי שפה הבעיה. השאלה היא באיזו מערכת מחשב זה ירוץ. אנחנו נבדוק את זה. אם אנחנו יכולים להחזיק את הקובץ הזה, נעשה את הריצה אצלנו, ואז כל מי שלא שירת בצה"ל יעבור לשב"כ. אלה ששירתו בצה"ל יאושרו דרכנו, כמו כל אחד אחר.

היו"ר סאלח טריף:

למשטרה יש קובץ על חברי הכנסת, יש קובץ על דברים יותר רגישים. במודיעין יש קובץ על כל אחד.

סנ"צ עידו גוטמן:

עד כמה שאני יודע, אין לנו את הקובץ הזה. אבל בואו נציע משהו פרקטי. אני מניח שיש לך לפחות חלק מהשמות עם מספרי תעודת זהות.

היו"ר סאלח טריף:

כן. אני העברתי למעשה ארבעה שמות לדב גזית לפני כמה ימים. מר גזית, קיבלת את זה?

דב גזית:

כן זה כבר אצל מר עמית לטיפול. שוב נעשה בדיקה מידגמית לראות איפה זה תקוע.

היו"ר סאלח טריף:

תעשו בדיקה מידגמית, תראו למה זה נתקע ותשיבו לי מה קרה.

יעקב עמית:

אנחנו בעצם מקבלים את השמות ויש לנו מספר אישי, לא השם ולא מקום מגורים. אנחנו מזינים את זה בצורה קבועה לשני גורמים: משרד הבריאות והמשטרה ומקבלים מהם את התשובות. התשובות שאנחנו מקבלים מועברות לחברות.

אני לא יודע מי האדם שדיבר אתי ואמר: גורם גבוה. אין דבר כזה, לא היה דבר כזה ובשיחות שלנו עם כל אדם, לעניין נשק אין הבדל בין דרוזי ליהודי או לכל אחד אחר. מוזר שאדוני מעלה טענה כזאת.

היו"ר סאלח טריף:

אומר לך את האמת. לו לא שמעתי זאת הייתי שמח, אבל שמעתי את זאת לא מילד קטן אלא ממישהו שהיה טייס בחיל האוויר, סגן אלוף בצה"ל, שאני פשוט מאמין לי.

יכול להיות שהכוונה שלך או של אדם אחר היתה להצביע על עוד גורם נוסף שכנראה לא נתן תשובה. אותו גורם נוסף יכול להיות השב"כ או מישהו אחר.

דב גזית:

אנחנו לא מטילים אחריות על אי-מתן תשובות על גורמים אחרים. היתה לנו ולמטרת ישראל בעיה מיחשובית שנמשכה חודשים רבים וזה גרם לעיכוב כלל ארצי לכל חברות השמירה. לא אמרתי שהבעיה היא במטרה, המטרה לא אמרה שהבעיה היא במשרד הפנים, אנחנו לא אומרים שהבעיה היא של מישהו אחר. אני אומר פה חד משמעית, לא ידוע לי על שום הנחיה, אלא אם כן דיברו עם מר עמית לא בידיעתי, על העדפה כזו או אחרת. תקלות טכניות ייתכנו. העדפה או אי-העדפה, חד-משמעית לא.

היו"ר סאלח טריף:

אני הצגתי נתונים, אתה בוודאי יכול לבדוק אותם יותר לעומק. עם הנתונים שהצגתי יש בעיה. הבעיה הזאת צריכה להיבדק. אני לא מוכן לקבל את עניין הליך רישוי שונה. זה לא יעבור בשלום ועל זה נבקש לשבת פעם נוספת עם הגורם הנוסף, השב"כ, ויש מי שיחליט. אם אתם לא תתיישרו לפי קו הוגן ולא תבדילו בין צבע, דם ומספר אישי, אני אגיש חקיקה מאוד פופוליסטית בכנסת, ואני רוצה לראות מי יתנגד לה במליאה. זה יעבור תהליך מאוד לא נעים לדמוקרטיה הישראלית.

מר גזית, אני מבקש ממך לבדוק בקשות של חברות השמירה לצורך הדיון בישיבה הבאה שתהיה תוך עשרה ימים. בדוק נא לי למה לא קיבל אף דרוזי תשובה.

דב גזית:

אם אקבל את שמות הנפסלים והמאושרים, נבדוק עם כל המערכות תוך כמה ימים איפה זה עומד.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נעביר אליכם את השמות ונבקש לקבל את תשובתכם. אם פג תוקף האישור יש בעיה חוקית. צריך לראות שהם לא יפוטרו עד שנבדוק תוך עשרה ימים מה קרה כאן.

יעקב עמית:

אגב, התוקף של כולם פג ב-31 במרץ ואז חידשו לכולם.

היו"ר סאלח טריף:

אתם אומרים דבר חמור מאוד, שמ-31 במרץ יש מאות עובדים בחברות השמירה ללא אישורים. חלקם שומרים על ילדים בבתי הספר, חלקם שומרים על מוסדות רגישים.

דב גזית:

אני לא מבין את ההערה. מה שנאמר פה הוא שתהליך חידוש הרשיונות של חברות השמירה היה לקראת 1 באפריל. עברו במסננת איקס אנשים. לגבי חלק מהם לא אושר לנו לחדש את רשיונם.

היו"ר סאלח טריף:

הם לא יכולים לעבוד. הם עובדים לא לפי החוק.

דב גזית:

הם עובדים ללא רשיון?

היו"ר סאלח טריף:

זה חמור.

דב גזית:

זה חמור מאוד אפילו, וועדת הכנסת תיתן לזה גושפנקא?

היו"ר סאלח טריף:

מי אחראי על חברות השמירה, משרד הפנים?

דב גזית:

לא. על חברות השמירה אחראים משטרת ישראל, משרד הפנים ומשרד המשפטים.

היו"ר סאלח טריף:

אני מפנה אתכם כאן לבעיה חמורה שיכולה להיווצר. אם יש אנשים בחברות השמירה שעובדים ללא אישור ונושאים נשק, זו עבירה חמורה על החוק.

דב גזית:

אני מסכים אתך במאה אחוז ואני מבקש שוועדת הפנים של הכנסת לא תיתן לזה גושפנקא.

היו"ר סאלח טריף:

נניח שקיבלתי אישור ואני עובד בחברת השמירה, אני צריך לקבל אישור בכתב ביד או שזה אישור קולקטיבי?

יעקב עמית:

מי שמקבל את האישור זה בעל חברת השמירה והוא נותן הרשאות.

היו"ר סאלח טריף:

והוא נותן תעודה אישית לאותו שומר?

יעקב עמית:

נכון.

היו"ר סאלח טריף:

אם אני הולך מחר למוסד כלשהו, בודק ומוצא אנשים ללא אישור כזה, זו עבירה חמורה.

דב גזית:

זו עבירה חמורה. אנחנו מבטלים את רשיונו של בעל חברת השמירה. יש לנו מקרה כזה בתל-אביב. אנחנו עושים מדי פעם בדיקות ומבטלים רשיונות.

היו"ר סאלח טריף:

האם על פי החוק אם אתם לא מאשרים למישהו, אתם חייבים לו הנמקה?

חנה זיכל:

בעיקרון כן. גם יש לו הזדמנות לערר.

דב גזית:

הוא יודע את הכיוון שבעטיו הוא לא קיבל אישור, או שהוא לא עומד בקריטריונים, שזה אחריהם אנחנו לעשות את המיון, או שזה שיידך למשרד הבריאות ואז בגלל חסיון רפואי, מי שיכול לתת לו את התשובה ישירות זה משרד הבריאות, או משטרת ישראל.

היו"ר סאלח טריף:

מר עמית, האם אנשים שביקשו רשיון ואין לגביהם תשובה עדיין, יתכן שהם עוד יאושרו?

יעקב עמית:

בהחלט יכול להיות מצב שבו קיבלנו שם של אדם מסויים והוא עדיין מושעה לא אצלנו. אנחנו עושים עבודה ממש טכנית.

היו"ר סאלח טריף:

אני יודע. בסוף הרשיון יוצא מאצלכם. האם יתכן שאנשים יקבלו אישור?

יעקב עמית:

בהחלט כן.

היו"ר סאלח טריף:

למה אתם לא מזרזים את זה.

דב גזית:

יש פה שתי בעיות. בעיה אחת, שהיא בעיה שלנו ועיקרה בעיית המיחשוב. אנחנו עכשיו במערכת מיחשוב חדשה וזה לוקח קצת יותר זמן אבל זה יכנס לתלם וזה ייפתר. לפי דעתי זה כבר נפתר, אבל אני זהיר בדבריי. זו בעיה טכנית. בעיה שנייה זה מתן תשובות של גופים אחרים שלפעמים מערכת הבדיקות שלהם לוקחת יותר זמן. אלה הגופים שמאשרים לנו, שבלי האישור שלהם אנחנו לא יכולים לתת את האישור.

היו"ר סאלח טריף:

מה הפתרון? אם אבוא לבעלי חברות השמירה הם יגידו לי: מה אתה רוצה, לא נתנו לי תשובה, אני עובד על סמך האישור הקודם.

חנה זיכל:

אין דבר כזה.

היו"ר סאלח טריף:

אז הם היו צריכים לפטר אותם.

דב גזית:

נכון. הם לא יכולים להעסיק אותם עד שלא התקבל האישור.

היו"ר סאלח טריף:

מה אתם רוצים שנעשה?

דב גזית:

אנחנו נעשה כל שביכולתנו כדי לזרז את הבדיקה.

היו"ר סאלח טריף:

התשובה שלך לא כל כך עוזרת. אני מאחר רוצה ללכת אתך לבדוק את חברות השמירה בשטח. אם אתה מוצא עשרה שאין להם היתר והם עובדים, צריך להפסיק את הרשיון לחברת השמירה מיד. אבל חברת השמירה תבוא ותגיד לך: מה אתה רוצה ממני, אני הגשתי בקשה בזמן, הרשויות לא השיבו לי. אני לא אשמה.

דב גזית:

זה לא עומד בשום מבחן.

היו"ר סאלח טריף:

אבל חברת השמירה צריכה לספק שומרים.

דב גזית:

מי שעבד באותה חברת שמירה והוא היה מאושר, מחדשים לו. כלומר, מעבירים לו את האישור אוטומטית.

היו"ר סאלח טריף:

עובדה שזה לא קרה. הם עשרות.

חנה זיכל:

אני רוצה לתקן משהו. אנחנו לא מדברים על אנשים שלא קיבלו תשובה, אנחנו מדברים על אנשים שקיבלו תשובה שלילית שהיא סירוב, שזה משהו אחר לגמרי. אנחנו לא מדברים על עיכובים טכניים ועל בעיות מיחשוב, אנחנו מדברים על סירובים פה.

היו"ר סאלח טריף:

אתם סורבתם?

קואס סעיד:

כן.

היו"ר סאלח טריף:

למה?

קואס סעיד:

בלי נימוק.

היו"ר סאלח טריף:

בסיכומו של דבר, אין לי כאן תשובה מלאה. זה נראה חמור בעיניי ומוזר שבתשובה הגלובלית נפסל מיגזר שלם. 91 דרוזים סורבו, לא נענו.

אנחנו נקיים ישיבה עם השב"כ, היא תהיה ישיבה סגורה. תוכלו להביא נתונים. יש לנו ועדת משנה, שאני עומד בראשה, לענייני משטרה ועניינים רגישים אחרים ואנחנו נברר את הדברים. אני מבקש שתבדקו אצלכם מה קורה בעניין הזה ותתנו לנו תשובות. טוב יהיה אם נברר את הפרטים ונפתור את הבעיה. אם יש בעיה חוקית, עניינית, אין מי שמערער עליה. אבל אם העניין הוא טעות או קהות חושים, לעניין הזה יהיו השלכות לא טובות. אני מאוד מאוד מקווה שנצא מהעניין הזה ובשלום.

אני מאוד מודה לכם שבאתם. תסלחו לי אם אזמן אתכם שוב לדיון. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:20